

## **Dolesch Iván †**

(Budapest, 1913. november 25. – Budapest, 1996. augusztus 8.)

A vízzel való barátsága a kajakozással kezdődött. Versenyzett, majd edzőként dolgozott. Közben megismerkedett a síeléssel is, ezt sem hétköznapi szinten űzte. Fordulatot hozott az életében, hogy 1948-ban egy 50-es cirkálóval volt módja túrázni, majd 1949-ben egy 25-ös jolle tulajdonosává vált. Ezzel a hajóval később Schalbert Gyula kormányzása mellett versenyzett is.

Nehéz idők jártak, amikor a vitorlássporttal kapcsolatba került. A második világháború után a balatonföldvári vitorlássport elsősorban Haán István tevékenységének köszönhetően éledt újjá, amikor az Elhagyott Javak Kormánybiztosságától versenysport célra megkapták a Királyi Magyar Yacht Club egykori telepét és klubházát. 1947-ben itt alakult meg a Honvéd Vitorlás Egylet, amely 1950-ben lett a Budapesti Honvéd Vitorlás Szakosztálya.

Dolesch a Goldberger gyárban dolgozott, de – a kor szellemének megfelelően – kiemelték, és rábízta a Honvéd (később Művész SK., majd Budapesti Spartacus) sí szakosztályát. 1950 őszén kérte fel Szentkuty Tibor őrnagy, szakosztályvezető, hogy főállásban legyen a vitorlás szakosztály szakmai vezetője. Iván elvállalta a feladatot, és megteremtette egy modern versenyegyesület alapjait. Telente fizikai edzéseket vezetett és elméleti oktatásokat szervezett. Kalóz osztályba női és ifjúsági versenyzőket toborzott, akik 1951-ben már bajnokságokat nyertek és helyezéseket értek el. A telepen igazi versenystálló hangulatot teremtett és a versenyzők egymással rivalizálva értek el a jobbnál jobb eredményeket.

1952-ben a Magyar Vitorlás Szövetség helyett megalakult az Országos Társadalmi Vitorlás Szövetség. 1955-ben lett az edzőbizottság vezetője.

1957 tavaszán a Szövetség elhagyta nevéből a „társadalmi” jelzőt és Magyar Vitorlás Szövetség néven működött tovább. Új elnökséget is választottak, a főtitkár Dolesch Iván lett, de tovább dolgozott klubjában Földváron is. Sikeres edző volt, évtizedeken át foglalkozott a válogatott kerettel.

1982-ben elment a Spartacusból, több ajánlat közül az MTK-t választotta. Újult erővel kezdett munkához, mindennel foglalkozott. Volt a Soling-keretedzője, gyerektábort vezetett, mindent csinált, ami a vitorlázáshoz kapcsolódott. Amikor úgy érezte, hogy kudarcot vallott, megfogadta, hogy többet nem megy a Balatonra. Dolesch – lévén kemény ember – ezt be is tartotta.

Több kitüntetést, életmentésért Munka Érdemrendet (akkor még nem volt Életmentő Érdemérem), a Sport Érdemérem Arany- és kétszer az Ezüst-fokozatát és mesteredzői címet kapott. 1993-ban, születésének 80. évfordulóján a Pro Regió Velence díjat vehette át.

Részt vett a Pajtás gőzös borulását követő mentésben. Évtizedeken át vigyázta a Földvár körüli vizeket, ha kellett segítette a bajbajutottakat.